

Titel: IX.

Citation: "IX.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g02-shoot-d1e116595.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Tscherning:

Denne Tilsætning, tsær hvad Folkethinget angaaer, synes mig at være meget skadelig. Med Hensyn til Folkethinget maa man vel lægge Mærke til, at Embedsmanden fremstiller sig, han bliver ikke valgt ved nogen Tilfældeighed, han veed iforveien, at han vil stille sig til Valget; men at give Embedsmanden en Berettigelse til, uden sine Foresattes Samtykke at kunne disponere over sin Embedstid, det forekommer mig at være at indføre en daarlig Disciplin. Jeg troer, at Embedsmanden maa vide, at han ikke har nogen Raadighed over sin Tid, det Modsatte gjør ham kun selvraadig i Forholdet til hans Foresatte; en anden Sag er det ved Landstinget, hvor han ikke veed, at han bliver valgt, der dør han ikke hindres deri. Det dør ikke være hans Vælgere formeent, naar de have valgt ham, at saae ham ind i Landstinget, og da kan det opnaaes paa den Maade, at der skaffes En, som medens Rigsdagen varer kunde bestyre hans Embede; men det er betænkeligt at optage en saadan Bestemmelse i Grundloven. Jeg troer, at man i det Hele taget i Grundloven ikke skal give nogen bestemt Opmuntring til at vælge Embedsmænd, man skal ikke forhindre, at de blive valgte, men man skal ikke sætte en Præmie for, at de vælges; det er ikke velbetænkt. Man maa desuden lægge Mærke til, at naar man bruger Venævnelser Embedsmænd, omfatter man alle, og deriblandt ogsaa de militaire; efter dette skulde altsaa en Militair, naar han var commanderet til at seile med et Skib, og han, naar han kom til Helsingør, blev udnævnt til Rigsdagsmand, uden videre kunne spadsere i Land der og lade sit Fartøj ligge; men det kan umuligt være velbetænkt i den kongelige Tjenestes Interesse og i Statens. Han er bleven valgt til det Hverv, Staten har overdraget ham, fordi han ansaaes særlig skikket dertil, det kan gjerne være, at han maaskee ikke ønsker det; der kunde være Formuesomstændigheder, Familieforhold, Forhold af den Natur, at de gjøre, at han ønsker at være fri derfor, og skulde han paa denne Maade indirecte kunne frigjøre sig derfor? Jeg troer, at naar man nærmere overveier disse Forhold, vil man komme tilbage fra en Bestemmelse af denne Art.